

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1961/2562

พนักงานอัยการจังหวัดอุบลราชธานีโจทก์ นาย ว. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 11, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 62, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 76, ป.วิ.อ. มาตรา 218

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยทั้งสองและ ส. ซึ่งรู้จักกัน จำเลยที่ 1 กับ ส. แล่นเรือไปนำเมทแอมเฟตามีนจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้ามาในราชอาณาจักร จำเลยที่ 2 ขับรถมารับจำเลยที่ 1 และ ส. พกติดการดังกล่าวเชื่อว่าจำเลยทั้งสองและ ส. ร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายในลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 65, 66, 91, 100/1, 102 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 11, 62 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 83, 91, 371 ริมเมทแอมเฟตามีนและอาวุธปืนของกลาง จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2), 57, 65 วรรคสอง, 66 วรรคสอง, 91 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 11, 62 วรรคสอง การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ประหารชีวิต ฐานเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่เดินทางออกไปตามช่องทาง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่าสถานี หรือท้องที่และตามกำหนดเวลา ปรับ 2,000 บาท ฐานเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่เดินทางเข้ามาตามช่องทาง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่าสถานี หรือท้องที่และตามกำหนดเวลา ปรับ 2,000 บาท จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพฐานเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ทางนำสืบของจำเลยที่ 1 ฐาน

ร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มี เหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (1) ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 3 เดือน ฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาใน ราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย จำคุกตลอดชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว ให้จำคุกตลอดชีวิต ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) และปรับ 4,000 บาท จำเลยที่ 2 มีความผิดตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 57, 66 วรรคสอง, 91 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83 การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นความผิดหลาย กรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐาน เสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันพยายามมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่าย จำคุก 4 ปี 8 เดือน และปรับ 300,000 บาท จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพฐานเสพเมท แอมเฟตามีน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ทางนำสืบของ จำเลยที่ 2 ฐานร่วมกันพยายามมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นประโยชน์แก่ การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐาน เสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 3 เดือน ฐานร่วมกันพยายามมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่าย จำคุก 3 ปี 1 เดือน 10 วัน และปรับ 200,000 บาท รวมจำคุก 3 ปี 4 เดือน 10 วัน และปรับ 200,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หาก ต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังไม่เกิน 1 ปี ริมเมทแอมเฟตามีนและอาวุธปืนของกลาง ข้อหาอื่น นอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 65 วรรคสอง (ที่แก้ไขใหม่), 66 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำ ของจำเลยทั้งสองเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันนำเมท แอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยที่ 2 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ประกอบมาตรา 53 หนึ่งในสาม จำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต และปรับ 3,000,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 33 ปี 4 เดือน และปรับ 2,000,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 4 เดือน ลดโทษให้จำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คนละหนึ่งในสาม ฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย จำคุก จำเลยที่ 1 มีกำหนด 33 ปี 4 เดือน และปรับ 2,000,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 22 ปี 2 เดือน 20 วัน และปรับ 1,333,333.33 บาท และลดโทษให้จำเลยที่ 2 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ให้กึ่งหนึ่ง จำคุก 2 เดือน ฐานเดินทางออกไป นอกราชอาณาจักรโดยไม่เดินทางออกไปตามช่องทาง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่าสถานี หรือ ท้องที่และตามกำหนดเวลา ปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 1,333.33 บาท ฐานเดินทางเข้ามาใน ราชอาณาจักรโดยไม่เดินทางเข้ามาตามช่องทาง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่าสถานี หรือท้องที่ และตามกำหนดเวลา ปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 1,333.33 บาท เมื่อรวมกับโทษจำคุกฐานเสพเมท แอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นเป็นจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 33 ปี 7 เดือน และปรับ 2,002,666.66 บาท และรวมจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 22 ปี 4 เดือน 20 วัน และปรับ 1,333,333.33 บาท ถ้าจำเลยทั้งสองไม่ชำระค่าปรับให้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังจำเลยทั้งสองแทนค่าปรับให้กักขังจำเลยทั้งสองได้เป็นเวลาเกินกว่าคนละ 1

ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติว่าในเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยทั้งสองกับนายสุริยัน พร้อมยึดได้เมทแอมเฟตามีน 200 เม็ด น้ำหนัก 18.677 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 3.955 กรัม อาวุธปืนพก 1 กระบอก และกระสุนปืน 1 นัด เป็นของกลาง คดีในส่วนของจำเลยที่ 1 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนไม่มีเครื่องหมายทะเบียนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรและโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และคดีในส่วนของจำเลยที่ 2 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายและฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ สำหรับความผิดฐานเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่เดินทางออกไปตามช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่าสถานี หรือท้องที่และตามกำหนดเวลา และฐานเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่เดินทางเข้ามาตามช่องทาง ด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่าสถานี หรือท้องที่และตามกำหนดเวลา ศาลชั้นต้นลงโทษปรับจำเลยที่ 1 กระทั่งละ 2,000 บาท ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นปรับกระทั่งละ 1,333.33 บาท จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 มีว่า จำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามคำพิพากษาของศาลล่างทั้งสองหรือไม่ โจทก์มีนาวาโทอุดมสิน จำเอกสุนันท์ จำเอกสิทธิพร จำเอกแสงสุรีย์ และจำเอกอนุสรณ์ ผู้จับกุมจำเลยทั้งสองกับนายสุริยันเป็นพยานเบิกความสอดคล้องกันว่า เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2558 เวลา 18 นาฬิกา นาวาโทอุดมสินได้รับแจ้งจากสายลับว่าจะมีผู้ลักลอบนำเมทแอมเฟตามีนข้ามฝั่งแม่น้ำโขงจากเมืองชนะสมบุรณ์ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้ามาส่งที่บริเวณสะพานไม้ข้ามห้วยหมาก ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้เรือเป็นยานพาหนะ จึงวางแผนจับกุมโดยให้จำเอกอนุสรณ์ จำเอกสิทธิพรและจำเอกแสงสุรีย์ไปซุ่มดูอยู่ทางทิศใต้ของสะพานไม้ข้ามห้วยหมากห่าง 30 เมตร ส่วนจำเอกสุนันท์และจำเอกสมพร ซุ่มดูอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขงใกล้ปากทางเข้าลำน้ำห้วยหมาก เวลา 19.50 นาฬิกา จำเอกสุนันท์ใช้กล้อง Night Vision ส่องมองดูเหตุการณ์เห็นเรือหางยาว 2 ลำ มีคนขับเป็นชายลำละ 1 คน แล่นตามกันมาจากฝั่ง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวตรงมาที่ลำน้ำห้วยหมาก จึงใช้วิทยุสื่อสารแจ้งให้จำเอกอนุสรณ์ทราบ ประมาณ 10 นาที มีชาย 2 คน ทราบชื่อภายหลังคือนายสุริยันและจำเลยที่ 1 ขับเรือหางยาวคนละลำแล่นเข้ามาในลำน้ำห้วยหมากโดยไม่มีผู้ใดใช้เรือสัญจรผ่านไปมาเลย ส่วนจำเอกสิทธิพร จำเอกแสงสุรีย์และจำเอกอนุสรณ์มองและเห็นจำเลยที่ 2 เดินมายืนรออยู่บนฝั่งห่างจากลำน้ำห้วยหมาก 4 เมตร และห่างจากจุดที่จำเอกอนุสรณ์กับพวกซุ่มอยู่ 20 ถึง 25 เมตร สักครู่หนึ่งนายสุริยันและจำเลยที่ 1 ขับเรือเข้ามาจอดที่ท่าเรือริมฝั่งลำน้ำห้วยหมาก บริเวณที่จำเลยที่ 2 ยืนรออยู่ แล้วลงจากเรือเดินขึ้นฝั่งไปหาจำเลยที่ 2 โดยนายสุริยันถือวัตถุก้อนสีดำไว้ในมือและจะยื่นวัตถุดังกล่าวให้แก่จำเลยที่ 2 จำเอกอนุสรณ์กับพวกจึงออกจากจุดที่ซุ่มแล้วแสดงตัวเป็นเจ้าพนักงานจะเข้าจับกุม จำเลยทั้งสองได้หมอบลงกับพื้น จำเอกแสงสุรีย์จึงควบคุมตัวจำเลยทั้งสอง แต่นายสุริยันขัดขืนไม่ยอมให้จับกุมและวิ่งกลับไปเรือหางยาวลำที่ขับมาจอดพร้อมกับถือ

วัตถุอันตรายดังกล่าวไปด้วย จำเอกอนุสรณ์และจำเอกสิทธิพรจึงวิ่งตามนายสุริยันไป เมื่อนายสุริยันวิ่งไปที่เรือแล้วได้ผลักเรือออกจากฝั่งพร้อมกับชักอาวุธปืนเล็งไปที่จำเอกอนุสรณ์และจำเอกสิทธิพร จำเอกอนุสรณ์จึงใช้อาวุธปืนลูกซองยาวยิงออกไป 1 นัด นายสุริยันวิ่งหนีไปที่นั่งคนขับท้ายเรือและเล็งอาวุธปืนมาที่จำเอกอนุสรณ์และจำเอกสิทธิพรพร้อมกับมีเสียงสับไกปืนดังขึ้น 1 ครั้ง จำเอกอนุสรณ์และจำเอกสิทธิพรจึงใช้อาวุธปืนยิงไปที่นายสุริยันคนละ 1 นัด แล้วตามไปที่เรือดังกล่าว พบนายสุริยันนอนได้รับบาดเจ็บมีบาดแผลเลือดไหลซึมที่แผ่นหลังอยู่ที่ท้ายเรือ จำเอกอนุสรณ์กับพวกจึงช่วยกันนำตัวนายสุริยันขึ้นจากเรือ จากการตรวจค้นเรือที่นายสุริยันจะใช้หลบหนีพบห่อวัตถุสีดำภายในบรรจุเมทแอมเฟตามีน 200 เม็ด อยู่ที่หัวเรือ มีดปลายแหลมยาว 1 ฟุต และมีดพร้าความยาวรวมด้าม 1 เมตร อยู่กึ่งกลางลำเรือ พบอาวุธปืนพก 1 กระบอก มีกระสุนปืนบรรจุอยู่ในรังเพลิง 1 นัด อยู่ที่ท้ายเรือจึงยึดไว้เป็นของกลาง ส่วนจำเลยที่ 1 อ้างตนเองเป็นพยานว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ 14 นาฬิกา จำเลยที่ 1 ขับเรือหางยาวหัวตัดออกจากลำน้ำห้วยหมากไปหาปลาที่แม่น้ำโขง โดยใช้เบ็ดตกปลาเสียบเอาไว้ที่ริมตลิ่งแม่น้ำโขงเพื่อรอเวลาให้ปลาติดเบ็ด ซึ่งจำเลยที่ 1 หาปลาอยู่ในแม่น้ำโขงฝั่งประเทศไทย ไม่ได้ข้ามเข้าไปในฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หาปลาได้ประมาณ 1 กิโลกรัม จนกระทั่งเวลาประมาณ 19 นาฬิกา ภริยาของจำเลยที่ 1 โทรศัพท์มาตามให้จำเลยที่ 1 กลับมารับประทานอาหารที่บ้าน จำเลยที่ 1 จึงเก็บอุปกรณ์หาปลาแล้วขับเรือกลับเข้าไปในลำน้ำห้วยหมาก เมื่อจำเลยที่ 1 ขับเรือเข้าไปในลำน้ำห้วยหมากได้สักพักหนึ่งมีเรือหางยาวลำหนึ่งทราบภายหลังว่านายสุริยันเป็นคนขับแล่นแซงเรือของจำเลยที่ 1 ขึ้นไปข้างหน้า เมื่อไปถึงบริเวณท่าเรือริมฝั่งลำน้ำที่เกิดเหตุ จำเลยที่ 1 ขับเรือเข้าไปจอดที่ท่าก่อน ส่วนนายสุริยันเข้ามาจอดภายหลังโดยจอดอยู่ข้างหน้าห่างจากจำเลยประมาณ 5 เมตร จากนั้นจำเลยที่ 1 ลงจากเรือและผูกเรือไว้กับท่าเรือแล้วเดินขึ้นฝั่งไปหาจำเลยที่ 2 ซึ่งมาขึ้นรอรับอยู่บนฝั่ง ทันใดนั้นมีเสียงเจ้าพนักงานร้องตะโกนให้จำเลยทั้งสองหยุดและหมอบลง จำเลยทั้งสองจึงปฏิบัติตามโดยหันหน้าเข้าหาบนฝั่งและหมอบลงกับพื้น ขณะนั้นจำเลยที่ 1 ได้ยินเสียงคนวิ่งอยู่ด้านหลังแล้วมีเสียงปืนดังขึ้น 2 ถึง 3 นัด จากนั้นเจ้าพนักงานมาบอกให้จำเลยทั้งสองไปช่วยหานายสุริยันขึ้นจากเรือมาอยู่บนฝั่ง นายสุริยันได้รับบาดเจ็บมีเลือดไหลออกจากด้านหลัง จำเลยที่ 1 ไม่ได้ไปร่วมตรวจค้นเรือของนายสุริยัน จึงไม่ทราบว่าตรวจพบของกลางอะไร มีการตรวจค้นเรือของจำเลยที่ 1 พบแต่เบ็ดตกปลาและปลาที่ตกขึ้นมาได้ เจ้าพนักงานไม่ได้แจ้งข้อหาและไม่ได้ใส่กุญแจมือแก่จำเลยทั้งสอง เห็นว่า พยานทั้งห้าของโจทก์เบิกความสอดคล้องต้องกันโดยไม่มีพิรุธเริ่มตั้งแต่เมื่อได้รับแจ้งจากสายลับว่าจะมีผู้ลักลอบนำเมทแอมเฟตามีนข้ามฝั่งแม่น้ำโขงจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้ามาส่งที่บริเวณสะพานไม้ข้ามห้วยหมาก พยานทั้งห้าร่วมกันวางแผนจับกุมโดยแบ่งกำลังออกเป็น 2 ชุด ไปดักรุมเพื่อจับกุมบริเวณใกล้ที่เกิดเหตุจนกระทั่งพบจำเลยที่ 1 และนายสุริยันขับเรือมาจอดที่ท่าเรือในเวลาใกล้เคียงกัน โดยไม่มีผู้อื่นสัจจรไปมา ซึ่งจำเลยที่ 1 ก็ให้การในชั้นสอบสวนหลังจากวันเกิดเหตุเพียง 1 วัน ว่ารู้จักกับนายสุริยันเป็นอย่างดี เพราะเป็นคนบ้านเดียวกัน รู้ว่านายสุริยันเกี่ยวข้องกับเมทแอมเฟตามีนมาก่อน และเห็นนายสุริยันขับเรือไปที่ฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นประจำ วันเกิดเหตุจำเลยที่ 1 ก็ไปตกปลาที่ฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และจำเลยที่ 1 ก็เบิกความยอมรับว่าคืนเกิดเหตุนายสุริยันขับเรือมาจอดใกล้ ๆ กับเรือของตน เจือสมกับคำเบิกความของพยานโจทก์ดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงเชื่อว่าจำเลยที่ 1 ขับเรือมาจากฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมาพร้อมกับนายสุริยัน

เมื่อจอดเรือกันแล้วพยานโจทก์เห็นจำเลยที่ 1 และนายสุรียันเดินขึ้นฝั่งไปหาจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นน้องชายของจำเลยที่ 1 ยืนรออยู่ โดยนายสุรียันจะส่งมอบเมทแอมเฟตามีนที่ถืออยู่ในมือให้จำเลยที่ 2 ซึ่งก็มีเหตุผลเพราะนายสุรียันคงไม่ทิ้งเมทแอมเฟตามีนไว้ในเรือเพราะเสี่ยงต่อการสูญหาย คืบเกิดเหตุจำเลยที่ 2 เบิกความว่าตนติดไฟฉายไว้ที่ศีรษะด้วย อีกทั้งตอบคำถามค้านโจทก์ว่าจำเลยที่ 1 ส่งไฟฉายอยู่ที่บริเวณศีรษะตลอดเวลาที่ขับเรือ จึงเชื่อว่าพยานโจทก์ที่เฝ้าซุ่มดูอยู่ในระยะใกล้มองเห็นเหตุการณ์จึงแสดงตัวจะเข้าจับกุมจำเลยทั้งสองและนายสุรียัน แล้วเห็นนายสุรียันถือเมทแอมเฟตามีนวิ่งลงเรือเพื่อหลบหนี และนายสุรียันต่อสู้ขัดขวางการจับกุมของเจ้าพนักงานจนได้รับบาดเจ็บและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา คำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งหมดประกอบพฤติการณ์ดังกล่าวเชื่อว่าจำเลยทั้งสองและนายสุรียันซึ่งรู้จักกันร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายในลักษณะแบ่งหน้าที่กันทำ โดยจำเลยที่ 1 กับนายสุรียันแล่นเรือไปนำเมทแอมเฟตามีนจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเข้ามาในราชอาณาจักร จำเลยที่ 2 ขับรถมารับจำเลยที่ 1 และนายสุรียัน ซึ่งศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยที่ 2 มีความผิดทั้งฐานดังกล่าวด้วย จำเลยที่ 2 ไม่ฎีกาโต้เถียง ที่จำเลยที่ 1 เบิกความว่าคืบเกิดเหตุไปตกปลาในแม่น้ำโขง ไม่ได้ไปตกปลาในฝั่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวก็ขัดกับคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 1 ซึ่งไม่ปรากฏว่าถูกบังคับขู่脅ให้ให้การแต่อย่างใด เชื่อว่าให้การโดยสมัครใจ ทั้งไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นเหตุบังเอิญที่จำเลยที่ 1 จะแล่นเรือและมาจอดเรือพร้อมกับนายสุรียันซึ่งมีเมทแอมเฟตามีนของกลางอยู่ในครอบครอง แล้วขึ้นจากเรือไปพร้อมกับนายสุรียันไปหาจำเลยที่ 2 พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมามีน้ำหนักรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามคำพิพากษาของศาลล่างทั้งสอง ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

วยุรี วัฒนวรลักษณ์ · อีระ เบญจรัศมีโรจน์ · ธนิต รัตนะผล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1961/2562>